

Når Banke derefter kritiserer, at N.E.P.-politikken angives at være årsagen til den ganske hastige genrejsning i det økonomiske liv i årene efter 1921, er også denne kritik uberettiget. Vi ser af Lenins udtalelse, at meningen med N.E.P.-politikken netop var at opnå denne genrejsning, og at den efter hans mening ikke kunne ske på nogen anden måde.

Videre hedder det i anmeldelsen: »Det er heller ikke objektivt på et så centralt punkt som levnedsmiddelforsyningen at holde sig til Colin Clark, der kommer til, at den russiske levnedsmiddelforsyning i 1937 var mindre end i 1913«.

Her svigter kritikerens objektivitet — i hvert fald efter min opfattelse af dette begrebs betydning; thi Robert Fuglsang holder sig ikke, som det hedder i anmeldelsen, til Colin Clark, men begynder sin skildring med at gengive kornhøst og husdyrhold, oplysninger, der hidrører fra russiske kilder og er tilgængelig for enhver i den offentlige internationale statistik. Først derefter refereres Colin Clarks beregninger af forbruget af nogle vigtige levnedsmidler, som derefter sammenlignes med forbruget i England, samt en beregning af dette forbrug udtrykt i engelske detailpriser i 1934. Da de mængdetal, Colin Clark bygger på, hidrører fra officielle russiske kilder, kan der ikke godt være tale om nogen tendens. Den kritik, som lejlighedsvis er rejst mod Colin Clark, der dog så vidt mig bekendt aldrig er beskyldt for at være tendentøs, rammer i hovedsagen de langt mere vidtgående beregninger, som findes i hans bog. At gå ind på en sådan kritik i denne forbindelse ville snarere have bidraget til at forfalske billedet af levnedsmiddelsituationen i Rusland end til at gøre det klarere.

Jørgen Pedersen.

EN BEKLAGELSE

I sidste nr. af tidsskriftet har Bent Hansen skrevet en anmeldelse af Hans Brems' bog »Reklame, købelyst og købeevne«. Anmeldelsen har fået en uheldig form, der kunde virke fornærmende, og redaktionen har i den anledning modtaget henvendelser fra Dansk Reklameforbund og fra andre sider.

Redaktionsudvalget og bestyrelsen skal herved udtale, at man beklager, at anmeldelsen er blevet optaget i tidsskriftet i en form og tone, der har givet anledning til de skete henvendelser.

Redaktøren har ikke ment at kunne tiltræde ovenstående. Efter hans opfattelse forekommer der i anmeldelsens første og sidste afsnit enkelte udtryk og vendinger, som hellere burde være undgået, men han har ikke fundet, at de ligger uden for den margin, som må indrømmes. Han har derfor ment, at den naturlige reaktion ville være, at klagerne i diskussionsindlæg i tidsskriftet tager til genmæle mod anmeldelsen. Da han ikke har kunnet gennemføre dette synspunkt, har han ment at måtte fratræde redaktionen af tidsskriftet.